

luatphapcuaducchuatroi.org

Phụ lục 8c: Các Kỳ Lễ Kinh Thánh — Vì Sao Ngày Nay Không Kỳ Lễ Nào Có Thể Thực Hiện

Trang này là một phần của loạt bài nghiên cứu về các luật pháp của Đức Chúa Trời chỉ có thể được tuân giữ khi Đền Thờ còn hiện diện tại Giê-ru-sa-lem.

- [Phụ lục 8a: Các Luật Pháp của Đức Chúa Trời Đòi Hỏi Có Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8b: Các Lễ Tế — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8c: Các Kỳ Lễ Kinh Thánh — Vì Sao Ngày Nay Không Kỳ Lễ Nào Có Thể Thực Hiện \(Trang này\).](#)
- [Phụ lục 8d: Các Luật Thanh Tẩy — Vì Sao Không Thể Thực Hiện Nếu Không Có Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8e: Phần Mươi và Hoa Lợi Đầu Mùa — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8f: Nghi Thức Tiệc Thánh — Bữa Ăn Cuối Cùng của Chúa Giê-su Chính Là Lễ Vượt Qua](#)
- [Phụ lục 8g: Luật Na-xi-rê và Các Lời Khấn — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8h: Sự Vâng Phục Một Phần và Mang Tính Biểu Tượng Liên Quan Đến Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8i: Thập Tự Giá và Đền Thờ](#)

Các Kỳ Lễ Thánh — Luật Pháp Thực Sự Đã Truyền Điều Gì

Các kỳ lễ hằng năm không chỉ là những buổi lễ kỷ niệm hay sinh hoạt văn hóa. Chúng là những kỳ triệu tập thánh, được xây dựng xoay quanh **của lễ, sinh tế, hoa lợi đầu mùa, phần mười và các yêu cầu về thanh sạch** mà Đức Chúa Trời gắn chặt với Đền Thờ Ngài đã chọn (Phục truyền luật lệ ký 12:5-6, 12:11; 16:2, 16:5-6). Mỗi kỳ lễ lớn — Lễ Vượt Qua, Lễ Bánh Không Men, Lễ Các Tuần, Lễ Kèn Thổi, Ngày Chuộc Tội và Lễ Lều Tạm — đều đòi hỏi người thờ phượng phải ra mắt trước mặt Đức Giê-hô-va **tại nơi Ngài đã chọn**, chứ không phải tại bất kỳ địa điểm nào dân chúng ưa thích (Phục truyền luật lệ ký 16:16-17).

- Lễ Vượt Qua đòi hỏi một con chiên được dâng tại thánh điện (Phục truyền luật lệ ký 16:5-6).
- Lễ Bánh Không Men đòi hỏi các sinh tế hằng ngày được dâng bằng lửa (Dân số ký 28:17-19).
- Lễ Các Tuần đòi hỏi các của lễ hoa lợi đầu mùa (Phục truyền luật lệ ký 26:1-2, 26:9-10).
- Lễ Kèn Thổi đòi hỏi các sinh tế “dâng bằng lửa” (Dân số ký 29:1-6).
- Ngày Chuộc Tội đòi hỏi các nghi thức tế lễ trong Nơi Chí Thánh (Lê-vi ký 16:2-34).
- Lễ Lều Tạm đòi hỏi các sinh tế hằng ngày (Dân số ký 29:12-38).
- Ngày Hội Nhóm Thứ Tám đòi hỏi các của lễ bổ sung như một phần của cùng chu kỳ lễ hội (Dân số ký 29:35-38).

Đức Chúa Trời mô tả các kỳ lễ này với độ chính xác cao và nhiều lần nhấn mạnh rằng chúng là **những thời điểm đã được Ngài ấn định**, phải được tuân giữ đúng như Ngài truyền (Lê-vi ký 23:1-2, 23:37-38). Không phần nào của các nghi thức này được để cho sự diễn giải cá nhân, tập tục địa phương hay sự thích nghi mang tính biểu tượng. Địa điểm, sinh tế, thầy tế lễ và của lễ — tất cả đều là một phần của điều răn.

Cách Y-sơ-ra-ên Đã Vâng Phục Những Điều Răn này Trong Quá Khứ

Khi Đền Thờ còn đứng vững, Y-sơ-ra-ên đã vâng phục các kỳ lễ đúng như Đức Chúa Trời đã chỉ dẫn. Dân chúng hành hương lên Giê-ru-sa-lem vào những thời điểm đã định (Phục truyền luật lệ ký 16:16-17; Lu-ca 2:41-42). Họ đem sinh tế đến cho các thầy tế lễ, và các thầy tế lễ dâng chúng trên bàn thờ. Họ vui mừng trước mặt Đức Giê-hô-va tại nơi Ngài đã thánh hóa (Phục truyền luật lệ ký 16:11; Nê-hê-mi 8:14-18). Ngay cả Lễ Vượt Qua — kỳ lễ quốc gia lâu đời nhất — cũng không thể được giữ tại nhà sau khi Đức Chúa Trời thiết lập thánh điện trung tâm. Nó chỉ có thể được giữ **tại** nơi Đức Giê-hô-va đặt Danh Ngài (Phục truyền luật lệ ký 16:5-6).

Kinh Thánh cũng cho thấy điều gì xảy ra khi Y-sơ-ra-ên tìm cách giữ các kỳ lễ một cách sai trái. Khi Giê-rô-bô-am tạo ra những ngày lễ và địa điểm thay thế, Đức Chúa Trời lên án toàn bộ hệ thống đó là tội lỗi (1 Các Vua 12:31-33). Khi dân chúng bỏ bê Đền Thờ hoặc cho phép sự ô uế, chính các kỳ lễ cũng trở nên không được chấp nhận (2 Sử ký 30:18-20; Ê-sai 1:11-15). Mô thức luôn nhất quán: **sự vâng phục đòi hỏi Đền Thờ**, và không có Đền Thờ thì không có sự vâng phục.

Vì Sao Những Điều Răn Về Các Kỳ Lễ Ngày Nay Không Thể Được Tuân Giữ

Sau khi Đền Thờ bị phá hủy, cấu trúc được truyền để giữ các kỳ lễ đã không còn tồn tại. Không phải bản thân các kỳ lễ — vì Luật Pháp không thay đổi — mà là **những yếu tố bắt buộc**:

- Không có Đền Thờ

- Không có bàn thờ
- Không có chức tế lễ Lê-vi
- Không có hệ thống sinh tế
- Không có địa điểm được truyền để dâng hoa lợi đầu mùa
- Không có khả năng trình con chiên Lễ Vượt Qua
- Không có Nơi Chí Thánh cho Ngày Chuộc Tội
- Không có các sinh tế hằng ngày trong Lễ Lều Tạm

Vì Đức Chúa Trời đòi hỏi những yếu tố này cho sự vâng phục các kỳ lễ, và vì chúng không thể bị thay thế, thích nghi hay biểu tượng hóa, nên **sự vâng phục chân thật hiện nay là bất khả thi**. Như Môi-se đã cảnh báo, Y-sơ-ra-ên không được phép dâng Lễ Vượt Qua “trong bất cứ thành nào Đức Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban cho,” mà chỉ “tại nơi Đức Giê-hô-va sẽ chọn” (Phục truyền luật lệ ký 16:5-6). Nơi ấy không còn đứng vững.

Luật Pháp vẫn tồn tại. Các kỳ lễ vẫn tồn tại. Nhưng **phương tiện để vâng phục** đã không còn — bị chính Đức Chúa Trời loại bỏ (Ai ca 2:6-7).

Sai Lầm của Việc Giữ Lễ Mang Tính Biểu Tượng Hoặc Do Con Người Sáng Chế

Ngày nay, nhiều người cố gắng “tôn vinh các kỳ lễ” thông qua các màn tái hiện biểu tượng, các buổi nhóm theo hội chúng, hoặc những phiên bản đơn giản hóa của các điều răn Kinh Thánh:

- Tổ chức bữa tiệc Lễ Vượt Qua không có chiên
- Mở “Lễ Lều Tạm” không có sinh tế
- Mừng “Lễ Các Tuần” không có hoa lợi đầu mùa đem đến cho thầy tế lễ
- Tạo ra các “nghi thức Trăng Mới” chưa từng được truyền trong Kinh Luật
- Sáng chế “lễ hội thực hành” hoặc “lễ hội tiên tri” làm sự thay thế

Không thực hành nào trong số này xuất hiện trong Kinh Thánh.

Không thực hành nào được Môi-se, Đa-vít, Ê-xơ-ra, Chúa Giê-su hay các sứ đồ thực hiện.

Không thực hành nào phù hợp với các điều răn Đức Chúa Trời đã ban.

Đức Chúa Trời không chấp nhận các sinh tế mang tính biểu tượng (Lê-vi ký 10:1-3).

Đức Chúa Trời không chấp nhận sự thờ phượng được thực hiện “ở bất cứ nơi nào” (Phục truyền luật lệ ký 12:13-14).

Đức Chúa Trời không chấp nhận các nghi thức do trí tưởng tượng của con người tạo ra (Phục truyền luật lệ ký 4:2).

Một kỳ lễ không có sinh tế không phải là kỳ lễ theo Kinh Thánh.

Một Lễ Vượt Qua không có chiên được dâng trong Đền Thờ không phải là Lễ Vượt Qua.

Một “Ngày Chuộc Tội” không có chức vụ tế lễ không phải là sự vâng phục.

Bắt chước các luật này khi không có Đền Thờ không phải là sự trung tín — đó là sự tự phụ.

Các Kỳ Lễ Chờ Đền Thờ Mà Chỉ Đức Chúa Trời Có Thể Phục Hồi

Kinh Luật gọi các kỳ lễ này là “**những quy định đời đời qua các thế hệ**” (Lê-vi ký 23:14, 23:21, 23:31, 23:41). Không điều gì trong Kinh Thánh — Luật Pháp, các sách Tiên Tri hay các sách Phúc Âm — từng hủy bỏ mô tả này. Chính Chúa Giê-su xác nhận rằng ngay cả nét nhỏ nhất của Luật Pháp cũng sẽ không mất đi cho đến khi trời và đất qua đi (Ma-thi-ơ 5:17-18). Trời và đất vẫn còn; vì vậy các kỳ lễ vẫn còn.

Nhưng ngày nay chúng không thể được tuân giữ vì Đức Chúa Trời đã loại bỏ:

- địa điểm
- bàn thờ
- chức tế lễ
- hệ thống sinh tế đã định hình các kỳ lễ

Vì vậy, cho đến khi Đức Chúa Trời phục hồi điều Ngài đã loại bỏ, chúng ta tôn kính các điều răn này bằng cách thừa nhận sự trọn vẹn của chúng — chứ không phải bằng cách sáng chế các sự thay thế mang tính biểu tượng. Sự trung tín có nghĩa là tôn trọng thiết kế của Đức Chúa Trời, không phải sửa đổi nó.